

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE FERIZAJ

Numri i lëndës: 2021:197408
Datë: 11.03.2024
Numri i dokumentit: 05432717

2021:197409

GJYKATA THEMELORE NË FERIZAJ - DEPARTAMENTI I PËRGJITHSHËM, gjyqtari Armend Ahmeti, me bashkëpunatoren profesionale Adelina Idrizi, në çështjen juridike kontestimore të paditësit B.S. nga fshati ...-Komuna Viti, me nr. personal ....., të cilin me autorizim e përfaqëson avokat Visar Musa nga Ferizaj, kundër të paditurës Qeveria e Kosovës-Ministria e Punëve të Brendshme, Drejtoria e Përgjithshme e Policisë – Drejtoria Rajonale në Ferizaj, të cilën e përfaqëson Avokatura Shtetërore në Ministrinë e Drejtësisë të Republikës së Kosovës, me objekt kontesti kompensim i pagës së trembëdhjetë dhe shujtave ditore, me lartësi të objektit të kërkesës 2.268.68€, jashtë seancës gjyqësore me datë 11.03.2024, morri dhe përpiloi këtë:

A K T G J Y K I M

- I. APROVOHET pjesërisht si e bazuar kërkesëpadia e paditësit B.S. nga fshati ...-Komuna Viti dhe DETYROHET e paditura Qeveria e Kosovës-Ministria e Punëve të Brendshme, Drejtoria e Përgjithshme e Policisë – Drejtoria Rajonale në Ferizaj, që paditësit në emër të shpërblimit të pagës së trembëdhjetë për vitet 2018, 2020 dhe 2021 t’ia paguajë shumën prej 1701.51€ (njëmijë e shtatëqind e një euro e pesëdhjetë e një cent), me kamatë ligjore prej 8%, e cila fillon të llogaritet nga dita e paraqitjes së padisë 06.09.2021 e deri në pagesën definitive, në afat prej 15 ditësh, nga dita e plotfuqishmërisë të këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përbarimit të dhunshëm.
- II. REFUZOHET pjesërisht si e pabazuar kërkesëpadia e paditësit B.S. nga fshati ...-Komuna Viti kundër të paditurës Qeveria e Kosovës-Ministria e Punëve të Brendshme, Drejtoria e Përgjithshme e Policisë – Drejtoria Rajonale në Ferizaj, lidhur me kompensimin e pagës së 13-të për vitin 2019 në shumën prej 567.17€.
- III. DETYROHET e paditura Qeveria e Kosovës-Ministria e Punëve të Brendshme, Drejtoria e Përgjithshme e Policisë – Drejtoria Rajonale në Ferizaj, që paditësit B.S. t’ia paguajë shpenzimet e kësaj procedure kontestimore, ne shumën prej 134,00 euro, ndërsa kërkesa lidhur me kompensimin e parashtrësës për precizim të padisë në shumën prej 104,00€ refuzohet si e pabazuar.

A r s y e t i m

Paditësi përmes përfaqësuesit të tij, me datën 06.09.2021, ka paraqitur padi kundër të paditurës, me anë të cilës ka kërkuar shpërblimin e shpenzimeve të shujtjes dhe pagën e trembëdhjetë. Në

padi ka theksuar se paditësi B.S. është në marrëdhënie pune tek e paditura, përkatësisht në Policinë e Kosovës, në punët dhe detyrat e Zyrtarit Policor në Ferizaj ku edhe më tutje vazhdon të punojë. Paditësi, që nga viti 2018 ka vlerësim plotësisht të kënaqshëm, e po ashtu nuk ka asnjë masë disiplinore të shqiptuar, ku si prove është formulari i vlerësimit të performancës, për vitin 2018, II. Formulari i vlerësimit të performancës, për vitin 2019, III Formulari i vlerësimit të performancës, për vitin 2020, dhe IV Formulari i vlerësimit të performancës për vitin 2021. Më tutje ka theksuar se paditësi i ka plotësuar kushtet për pagën e fund vitit mbështetur në vërtetimet e lartcekura ndërsa baza juridike e kërkesëpadisë mbështetet në Udhëzimin Administrativ, nr.02/2018, mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, e cila është në fuqi që nga data 14.11.2018, përkatësisht në kapitullin e VI Paga dhe Sistemimi i Personelit të Policisë, ku në nenin 29, paragrafi 2, parashihet se "Personelit të Policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës, do të përfitojnë si shpërblim një pagë mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit." Meqenëse paditësi ka dëshmuar se nga viti 2018, (vit i cili Udhëzimi i lartcekur është në fuqi dhe ua njeh këto të drejta), i njëjti ka vlerësim plotësisht të kënaqshëm dhe i njëjti nuk ka asnjë masë disiplinore gjatë këtyre viteve, andaj të njëjtit në emër të pagës së trembëdhjetë i takojnë katër paga mujore në total shuma prej 2.268.68€. Po ashtu duke u bazuar në Udhëzimin Administrativ, nr.02/2018, Mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, e cila është në fuqi që nga data 14.11.2018, përkatësisht në kapitullin e VI Paga dhe Sistemimi i Personelit të Policisë, neni parashihet e drejta në shujtë në personelin e Policisë. Andaj ka kërkuar që paditësit ti njihet e drejta në shujtë, ashtu siç parashihet në udhëzimin e lartcekur, për ditët e pranisë në punë edhe atë që nga data 14.11.2018 e gjer në përfundimin definitiv të kësaj çështje. Edhe pse paditësi i ka plotësuar kushtet e parapara sipas Udhëzimit të lartcekur e paditura nuk ia ka kompensuar të njëjtat. Në këtë rast e paditura nuk ka respektuar Udhëzimin Administrativ, nr.02/2018, mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës. Nga të cekurat e lartpërmendura Paditësi u detyrua që me padi ti drejtohet Gjykatës Themelore në Ferizaj me qëllim të realizimit të pagës së fund vitit. Më dt. 06.11.2023 ka dorëzuar parashtresën për precizimin e padisë në kuptimin objektiv dhe përmirësimin në kuptimin subjektiv, me çka ka kërkuar shumën prej 2268.68€ në emër të kompensimit të pagave të 13-ta. Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar. E paditura nëpërmjet të autorizuarit të saj me datë 16.08.2023, ka paraqitur përgjigje në padi me të cilën e ka kundërshtuar në tërësi kërkesëpadinë e paditësit si të palejuar: mbështetur në dispozitën e nenit 78 paragrafi 1 të Ligjit nr. 03/L-212 i punës (Mbrojtja e të drejtave për të punësuarit 1. I punësuarit i cili vlerëson se punëdhënësi ka shkelur të drejtën e marrëdhënies së punës, mund të paraqesë kërkesë te punëdhënësi apo organi përkatës i punëdhënësit nëse ekziston, për realizimin e të drejtave të shkelura. 2. Punëdhënësi është i obliguar për të vendosur sipas kërkesës së të punësuarit, në afatin brenda pesëmbëdhjetë (15) ditëve nga data e pranimit të kërkesës. 25 3. Vendimi nga paragrafi 2. i këtij neni, i dorëzohet të punësuarit në formë të shkruar brenda afatit prej tetë (8) ditësh. Neni 79 Mbrojtja e të punësuarit në Gjykatë Çdo i punësuar i cili nuk është i kënaqur me vendimin me të cilin mendon se i janë shkelur të drejtat e tij, ose nuk merr përgjigje brenda afatit nga neni 78 paragrafi 2. të këtij ligji, në afatin vijues prej tridhjetë (30) ditësh, mund të inicioj kontest pune në Gjykatën Kompetente. kërkesëpadinë e paditësit sa i përket kompensimit të pagës së 13-të e ka kundërshtuar pasi që nuk është realizuar për asnjë punonjës të Policisë së Kosovës, për shkak të mungesës së mjeteve financiare. Ministria e Financave në përputhje me nenin 19 të Ligjit nr. 07/L-041 mbi ndarjet Buxhetore për

Buxhetin e Republikës së Kosovës, për vitin 2021, përkatësisht ligjin nr. 05/L-125, ne nenin 20 par 4 për Buxhetin e Republikës së Kosovës, për vitin 2017 nuk e ka aprovuar kërkesën e Policisë së Kosovës dhe si rrjedhojë e kësaj çdo veprim apo nismë duke përfshirë edhe nenin 29 par 2 të UA. nr. 02/2018 për marrëdhënien e punës në Policinë e Kosovës, i cili prodhon obligime financiare nuk është i obligueshëm përderisa nuk e ka identifikuar paraprakisht burimin financiar, ashtu që në mungesë të mjeteve buxhetore financiare nuk ka mundur të realizohet pagesa e pagës së 13-të. Sa i përket kërkesëpadisë së paditësve për kompensimin e pagës së 13-të, shujtave, shpenzimet të udhëtimit për çdo vit kalendarik e kundërshtojmë pasi që kjo vlen vetëm në bazë të mundësive ligjore, financiare dhe institucionale të të paditurës dhe asnjë dispozitë ligjore nuk parasheh si detyrim, andaj e njëjta nuk mund të jetë obligim i të paditurës e paditura ndaj paditësit të vetmin detyrim ligjore e ka përmbushjen e Kontratës së Punës e cila konsiderohet ligj për palët. Paditësi do të mund të kompensohej për pagën e 13-të dhe shujta, brenda mundësive institucionale ligjore dhe financiare, andaj deri më tani këto mundësi nuk janë krijuar, që nënkupton se nuk është detyrim për të paditurën.

Gjykata ka vendosur si në pikën I. të dispozitivit të këtij aktgjykimi bazuar në nenin 398 të LPK i cili parasheh se: *“Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritor, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë.”* Ndërsa gjykata ka vendosur si në pikën II. të dispozitivit të këtij aktgjykimi bazuar në nenin 399 të LPK i cili parasheh se: *“399.1 Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadisë, atëherë ajo do të jep vendimin meritor me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadia. 399.2 Kërkesëpadia është e pathemeltë, në vështrim të paragrafit 1 të këtij neni, po që se qartazi është në kundërtënie me faktet e treguara në padi, apo, po që se faktet mbi të cilat mbështetet kërkesëpadia qartazi janë në kundërtënie me provat të cilat i ka propozuar paditësi, apo me faktet që janë botërisht të ditura.”*

Gjykata pas analizimit të pretendimeve të palëve ndërgjyqëse, konstaton se në tyre është kontestuese baza juridike e kërkesëpadisë dhe lartësia e saj.

Nga shqyrtimi i shkresave të lëndës dhe vlerësimi i përgjigjes në padi, gjykata konstatoi se në mes të palëve ndërgjyqëse nuk është kontestuese se paditësi është në marrëdhënie pune tek e paditura, megjithatë gjykata këtë e vërtetoi edhe nga vërtetimi i punësimit të paditësit, dhe është i bashkangjitur në shkresa të lëndës.

Nga vërtetimi i punësimit i datës 19.04.2021, të lëshuar nga MPB–Drejtoria e Përgjithshme e Policisë, gjykata ka vërtetuar se paditësi, është i punësuar me orar të plotë në Policinë e Kosovës që nga data e 16.08.2004, dhe paga e fundit të tij është 567.17€, për një muaj kalendarik.

Gjykata gjen se në rastin në fjalë zbatohen dispozitat e Ligjit të Punës Nr.03/L-212, dispozitat e Ligjit Nr. 04/L-076, për Policinë, si dhe dispozitat e Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018, mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, i nënshkruar nga Drejtori i Përgjithshëm i Policisë dhe mendimit juridik të Gjykatës Supreme të Kosovës nr. 213/2023 të datës 09.10.2023. Në nenin 55 par. 1 të Ligjit të Punës nr.03/L-212 ku përcaktohet se: *“i punësuar ka të drejtë në pagë, e cila përcaktohet me Kontratën e Punës, në pajtim me këtë ligj, Kontratën Kolektive, Aktin e Brendshëm të Punëdhënësit”*. Në nenin 44 par. 2 të Ligjit nr. 04/L-076, për Policinë, përcaktohet se: *“marrëdhënia e punës për personelin policor rregullohet me akt nënligjor”*. Ndërsa neni 55 par. 1 nën par. 1.7 i këtij Ligji përcakton se: *“Drejtori i*

Përgjithshëm nxjerr aktet nënligjore për marrëdhënien e punës, siç përshkruhet në paragrafin 2 të nenit 44 të këtij ligji”. Në nenin 5 par. 2 të Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018 i datës 14.11.2018 mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, i nënshkruar nga Drejtori i Përgjithshëm i Policisë, përcaktohet se: “në polici janë të punësuar tri kategori të personelit policor”, ndërsa në pikën 1 të këtij paragrafi parashihet “zyrtarët policor që bëjnë betimin dhe të cilët kanë autoritet t’i ushtrojnë autorizimet dhe detyrat policore”. Ndërkaq në nenin 29 par. 2 të këtij udhëzuesi është paraparë se “personelit të Policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës, do të përfitojnë si shpërblim një pagë mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit”. Pastaj, sipas pikës II. të mendimit juridik të Gjykatës Supreme të Kosovës nr. 213/2023 të datës 09.10.2023, parashihet se në kontestet nga marrëdhënia e punës- lidhur me kërkesat për shpërblimin e pagës së 13-të, për personelin e policisë, që janë paraqitur pas datës 14.11.2018, në bazë të nenit 29 par. 2 të Udhëzimit Administrativ nr.02/2018 mbi Marrëdhëniet e Punës në Policinë e Kosovës, i cili ka hyrë në fuqi më datë 14.11.2018 dhe në bazë të nenit 30 par. 2 të Udhëzimit Administrativ nr. 01/2021 mbi Marrëdhëniet e Punës në Policinë e Kosovës, i cili ka hyrë në fuqi më datë 29.09.2021, personeli i policisë ka të drejtë në shpërblimin e një page mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit, për vitin 2018, 2019, 2020 dhe 2021.

Andaj gjykata erdhi në përfundim se kërkesëpadia e paditësit është pjesërisht e bazuar pasi që gjykata vlerëson se paditësi e gëzon të drejtën që në fund të çdo viti kalendarik, ta përfitoj si shpërblim, një page mujore, e cila pagë do të jetë e njëjtë me pagën mujore në fund të vitit kalendarik përkatës, me kusht që atë vit kalendarik punonjësit e të paditurës, në këtë rast paditësi, të ketë vlerësim të kënaqshëm të performancës së punës dhe nëse nuk ju është shqiptuar ndonjë masë disiplinore brenda vitit përkatës. Me rastin e vendosjes lidhur me lartësinë e kompensimit për shpërblimin e pagës së fund viteve në rastin konkret për paditësin, gjykata mori për bazë vërtetimin e punësimit të lëshuar nga e paditura, e nga e cila rezulton paga të cilën e realizon paditësi dhe përvojën e punës tek e paditura, andaj paditësit ju njoh e drejta në kompensim ashtu siç është përshkruar në dispozitiv të këtij aktgjykimi. Në këtë rast sipas formularëve të vlerësimit, që gjenden në shkresat e lëndës, konstatohet se paditësi, ka vlerësim të kënaqshëm të performancës dhe të njëjtëve nuk i është shqiptuar ndonjë masë disiplinore, përgjatë viteve 2018, 2020 dhe 2021, ndërsa për vitin 2019 mungon formulari i vlerësimit prandaj është refuzuar kërkesëpadia për këtë vit. Provat e lartcekura, gjykata i pranoi si provë materiale vendimtare, në kuptim të nenit 329 par. 1 të LPK-së, sipas së cilës dispozitë ligjore përcaktohet se “*shkresa të cilën e ka hartuar në formën e caktuar organi shtetëror brenda kufijve të kompetencës së vet, si dhe shkresa të cilën në formë të tillë e ka hartuar ndërmarrja apo organizata tjetër në ushtrimin e autorizimeve publike që i janë besuar me ligj (dokumenti publik), provon saktësinë e asaj që konfirmohet apo caktohet në të*”. Andaj, meqë këto dokumente janë të pranueshme edhe për vetë palën e paditur, pasi që të njëjtat nuk janë kontestuar, gjykata ia fali besimin e plotë. Për më tepër e paditura nuk ka parashtuar ndonjë vërejtje me anë të përgjigjes në padi, e që do të vinte në dyshim performancën e paditësve për vitet e kaluara, e po ashtu nga e paditura nuk është ngritur as çështja e ndonjë mase disiplinore eventuale të shqiptuar ndaj paditësve. Ashtu që, gjykata vlerëson se paditësit kanë të drejtë që të kërkojnë pagën e trembështjetë, duke u mbështetur edhe në dispozitat nën – ligjore respektivisht Udhëzimin Administrativ të cekur më lartë i cili në mënyrë të qartë e përcakton të drejtën e paditësve për të marrë pagat të përshkruara në dispozitiv

të këtij aktgjykimi. Gjykata, vlerëson se e paditura ka detyrim sipas dispozitave të lartpërmendura, që t'i kompenzoj paditësit pagat e trembëdhjeta pasi duke u bazuar në nenin 245 të Ligjit mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD), në të cilin përcaktohet se: “*Kreditori në marrëdhënien e detyrimit ka të drejtë që prej debitorit të kërkoj përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë që ta përmbush atë me ndërgjegje dhe në tërësi, në përputhje me përmbajtjen e tij.*” Prandaj gjykata duke u nisur nga fakti se e paditura ju ka mbetur borxh paditësit me aplikimin e dispozitave të lartcekura dhe në bazë të gjendjes së vërtetuar faktike, vendosi që ta detyroj të paditurën që paditësit t’ia kompenzoj shumat e gjykata si në pikën I. të dispozitivit të këtij aktgjykimi.

Për lartësinë e kamatës në shkallë prej 8%, gjykata vendosi në bazë të nenit 382 par 2 i LMD-së, dhe Mendimit Juridik të Gjykatës Supreme për kamatat të datës 02.12.2020.

Lidhur me kundërshtimet tjera të palës së paditur dhënë në përgjigje në padi, gjykata vlerësoi se të njëjtat nuk janë të bazuara në dispozita ligjore dhe nuk kanë mbështetje në ndonjë bazë faktike apo juridike. Rrjedhimisht, gjykata erdhi në përfundim se faktet nuk ishin kontestuese dhe nuk ekzistojnë pengesa për dhënien e vendimit meritor. Për më tepër derisa ato janë qartë të specifikuar nuk mund të interpretohen në dëm të tani paditësit duke u thirrur në ekzistimin e mundësive financiare, e as nuk mund të mbetet në diskrecionin e të paditurës se a mundet apo jo për tu përmbushur detyrimet që rezultojnë nga dispozitat e lartcekura, përderisa e paditura me asnjë provë shkresore – analizë buxhetore, nuk e argumenton faktin se ka mungesë të mjeteve buxhetore për përmbushjen e detyrimeve siç ka kërkuar paditësi, për pjesën e aprovuar të kërkesëpadisë.

Vendimi mbi shpenzimet procedurale është marrë konform nenit 449, 452, 453 dhe 463 të LPK-së, duke obliguar të paditurën që në emër të shpenzimeve të procedurës kontestimore, paditësit t’ia paguajë shumën e përgjithshme prej 134,00 €, edhe atë për përpilimin e padisë 104,00€, për taksë gjyqësore për padi 30,00€ të gjitha këto afat prej 15 ditësh, nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nen kërcënimit e përmbartimit të dhunshëm, konform TOAK ndërsa kërkesa për shpenzimet procedurale lidhur me përpilimin e parashtresës për precizim të padisë në shumën prej 104,00€ refuzohet si e pabazuar për shkak se kjo parashtresë nuk hyn në grupin e parashtresave për të cilat duhet paguar kompensimi.

Nga të gjitha të lartëcekurat, gjykata vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi e konform nenit 143 të LPK.

GJYKATA THEMELORE NË FERIZAJ

Datë 11.03.2024

Gjyqtari
Armend Ahmeti

KËSHILLË JURIDIKE: Kundër këtij aktgjykimi pala e pakënaqur ka të drejtë ankese në afat prej 15 ditësh, nga dita e marrjes së të njëjtit, Gjykatës së Apelit të Kosovës në Prishtinë, përmes kësaj Gjykate.